

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

In eos qui sacramentum sumere recusant. cap. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

ris, pœnitentiamque egeris, ac pro tanta tua temeritate fleueris, acerbissimas quidem & nullo fine concludendas, in inferno pœnas dabis. Sic enim in Leuitico scribitur, Anima polluta quæ ederit de carnibus hostiæ pacificorum, quæ oblata est domino, peribit de populis suis. Pet̄st & Oza infelix, qui prophanam manum arcæ sanctæ, licet labēti, supponere fuit ausus, percussit cū dñs, ut ait scriptura, sup temeritate, & mortuus est. At que ut apertius intelligas distantiam digne & indigne ad sacrosanctum libamen accendentium, disce quid in Isaia scriptum sit; Hæc dicit dominus deus, inquit: ecce serui mei comedent, & vos esurietis; ecce serui mei bibent, & vos sitietis: ecce serui mei laudabunt præ exultatione cordis, & vos clamabitis præ dolore cordis, & præ contritione spiritus v lululabitis. Quod si certum est, dānandos esse eos qui impœnitentes decesserint, quanto magis cum ad impœnitentiā accesserit temeritas indigne communicandi?

Leuit. 7.

2. Reg. 6.

Isaiae. 66.

¶ In eos qui sacramentum sumere excusant.

Caput XIX.

Caeterum non fortasse minus peccant illi, qbus rametsi vereantur polluti accedere, magis libet abstinere, quam operam dare ac modi ut dignè accedant. Timent scilicet domino communicare, & eiusdem minas imperterrita aure excipiūt. Ait enim Nisi manduaueritis carnem filij hominis, & sanguinem eius biberitis, non habebitis vitam in vobis. Verentur itaque diuinis libamentis vesci, & in peccato perseuerando deum offendere non verentur. Communicate quidē non debent, nisi rite atque ordine præparentur, sed præ pari ita eos oportet, ut communicatione digni habepntr. Alioquin & indigne accedens perit propter temeritatem, & accedere nolens damnatur, propter se se corrigendi negligētiā. Quid enim prodest Christum honorare, dum te indignū judicans, corpore eius

Iohan. 6.

K 4

& sanguine abstines, si peccato non abstineas, quo ipsum ad iracundiam prouocas, & prudens ac volens te illius conuicio indignum praestas? Omnes certe indiggni sumus, cum nemo sit qui non peccet, nemo cui cum Centurione in Christum credente dicere non conueniat: Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum. In eo tamen digni censemur, si penitentes, si confessi, si humiles accedimus. Talem cum te iam esse noueris, accedere ne dubites: ab illo inuitaris, qui omnes conclusit sub peccato, ut omnium miscreatur. Talis cum accesseris, mundaberis, continentior constantiorque efficieris. Denique tu temet longe aliū, quam quod fueras, esse senties. At vero si etiam rite preparatus cōmunicare nolueris (vide quantum tibi incommode inde oritur) vitam in te non habebis. In morte ergo eris quid nimis? Si vetus quoque lex id testetur, dicens: Si quis & mundus est, & in itinere non fuit, & non fecit phase, exterminabitur aia illa de populis suis, quod sacrificium domino non obtulit tempore suo, peccatum suum ipse portabit. Tam lege igitur quam euangelio ut Christo communices compelleris, id ipsum insuper ecclesiae sanctae edictum tibi confirmat: Qui pro sceleribus suis (inquit) duobus vel tribus annis non communicant, excommunicandi sunt, donec penitentiam agant. Valde etiam expauescenda est illa domini sententia in illos qui ad cœnam vocati, venire recusarunt, promulgata. Nemo (inquit) virorum illorum qui vocati sunt, gustabunt cœnam meam. Quod ergo nunc inuitatus gustare negligis, postea cum maxime cupies, attingere non poteris. Tunc enim erit tempus iustitiae atque iudicij, nunc est miserationis & veniae. Præterea si isti qui flagitij alicuius conscientij sacramentum sumere perhorrescunt, damnabiles habentur, quid de illis dicemus, qui omnino contemnunt, & infidelitate quadam lapsi, illo sibi opus non esse asseuerant? De ipsis quidem per Osee prophetam ait dominus: Super vinum & triticum ruminabant, & recesserunt a me. Illi ruminant super vinum & triticum, qui Christi sacramentum plena fide non suscipiunt: & dura dubitant, a Christo quoque

Num. 9.

Lucæ. 14.

Osee. 7.

alienantur. Quomodo enim Ch̄ristianus est, qui verbis Isaiae. 62.
 Christi non pr̄stat fidem. His in Isaia etiam iurat do-
 minus in dextera sua & in brachio fortitudinis sux, se
 non daturum ultra triticum neque vinum. Non enim
 possunt mereri gratiam fructumque sacramenti, qui
 vel dubiū sumunt illud, vel increduli despiciunt, acrius
 tandem puniendi quam qui olim legalibus sacrificijs
 detraxissent, dicente Apostolo: Irritam quis faciens le-
 gem Moysi, sine ylla miseratione duobus vel tribus te-
 stibus morietur, quanto magis putatis deteriora mere-
 ri supplicia, qui filium dei conculcauerit, & sanguinem
 testamenti pollutum dixerit, in quo sanctificatus est, &
 spiritui gratiæ contumeliam fecerit? Protecto qui non
 credunt, conculcant filium dei, non pedibus sed infidel-
 tate, & sanguinē eius pollutū dicūt non ybore platione
 quis enim adeo impius est, vt id audeat dicere, sed mē-
 tis infidæ auersione ab eo a quo redempti sunt, & spi-
 ritus sancto contumeliam faciunt, erga tanta beneficia
 ingrati & illiberales. Nos deum cum ab istorum p-
 fidia qui eucharistiam nolunt admittere, tum ab eorū
 negligētia, qui imparati metuunt, tum denique ab il-
 lorum temeritate qui indignè accipiunt, abhorrentes
 omni solicitudine curemus, vt credendo, vt penitendo
 vt domino in omnibus obediendo, ad tam salutare cō-
 uiuiū accedam⁹, in q̄ & pr̄sentis infirmitatis certissi-
 mum est remedium, & futuræ beatitudinis perfecta glo-
 rīa. Hactenus de eucharistæ sacramento: ad quod quo-
 niām ieuniū accedere solemus, non incongrue nunc de-
 reiunio differemus.

¶ De ieunio & refectione.

Caput XX.

Ieiunium videtur institutum pr̄cipue aduersus car-
 nis nostræ petulantiam, vt debilitatis corporis vi-
 ribus turpium voluptatum in nobis lassescat appe-
 tio: quæ certe si satis domita fuerit, expeditior prouincia
 que erit via ad bene beateq; viuendum. Ieiunium igit-
 tur non ab re tam veteri quam noua lege commendat.

K 5